

HIRDETÉSEK

- ❖ 24-én csütörtökön 16 órakor **Szenteste** a gyermekek szolgálatával
- ❖ 25-én pénteken **karácsonyi istentisztelet** úrvacsorával: Akarattán 9-kor a Könyvtárban (Iskola u.), Kenesén pedig fél 11-kor a templomban
- ❖ 26-án szombaton **karácsonyi istentisztelet** legátus (Fazekas Krisztián 5. éves teológus) szolgálatával és úrvacsorával Kenesén fél 11-kor.
- ❖ 26-án **evangélikus istentisztelet** 16 órakor a templomban
- ❖ 27-én **vasárnapi istentisztelet**: Akarattán 9 órakor a Könyvtárban, Kenesén pedig fél 11-kor a templomban, ezzel párhuzamosan pedig gyermekistentisztelet is lesz a gyülekezeti teremben.
- ❖ 31-én **óévi hálaadó istentisztelet** Kenesén 17 órakor
- ❖ Jan. 1-én **újévi istentisztelet** Kenesén fél 11-kor
- ❖ A bibliaóra szerdán elmarad.

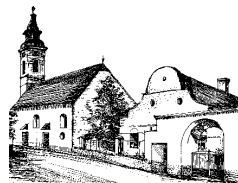

- ❖ A gyermekek csomagjára és a legátus tanulmányi segélyére **adományokat** továbbra is szeretettel fogadunk, az eddigi adományokat pedig hálással köszönjük!
- ❖ A karácsonyi **csomagok** elkészítését és a **templomi karácsonyfa** beállítását hétfő délutánra tervezzük. Segítséget mindkettőhöz szeretettel várunk!
- ❖ A **gyerekeknek főpróba** szerdán 14 órakor lesz a templomban!
- ❖ Elhunyt **Csizmadia Istvánné (Dávid Eszter)** 80 éves korában. Temezése dec. 28-án hétfőn 14 órakor lesz. Gyászoló szeretteinek Isten vigasztalását kérjük!

Képes Kálvin Kalendárium
Bibliaolvasó Kalauz
Falinaptár, és igés naptárak
keresztyén kiadványok
KAPHATÓK A GYÜLEKEZETI HÁZBAN!

Balatonkenesei Református Egyházközség
8174 Balatonkenese, Táncsics M. u. 13. Tel.: 88-481 348. E-mail: refkenese@gmail.com
<http://refkenese.extra.hu>
Lelkészek: Németh Péter (30-377 9033) és Némethné Sz. Tóth Ildikó (30-444 7399).
Gondnok: Gerner János.

Lábam előtt

Mécses

a Te igéd

Kenesei és akarattjai református igehirdetések * 2009. december 20.

Olvasmány: 2 Sámuel 7,1-17

Alapige: 2 Sámuel 7,5.11.16.

„Te házat akarsz nekem építeni, hogy abban lakjam?”

„Az ÚR akarja a te házat építeni.”

„Így a te házad és királyságod örökre megmarad, és trónod örökre szilárd lesz.”

Dávidot élete és királysága csúcán látjuk. Isten igen magasra emelte őt: Pásztorfiúból lett nagy királlyá, egyesítette egész Izráelt, ellenségeit legyőzte, Jeruzsálemben biztonságos és kényelmes otthont épített magának. Most a csúcson elhatározza: Méltó házat épít Istennek is. – Szép és önzetlen felajánlás! Ha a király cédruspalotában lakik, akkor az őt felemelő Istennek még több járna! Az Úr ládája csak nem lakhat sátorponyvák között...!

Isten mégis ezt mondja Dávidnak: Nem! Majd a fiad épít nekem házat, nem te. ÉN NEKED TÖBBET AKAROK ADNI! „Az Úr akarja a te házat építeni”! És az itt következőkben olyan ígéretet tesz neki, amit Dávid még nem is érthet, ami mégis átformálja Dávid terveit.

Advent 3. vasárnapján szólít minket ez a mai ige. Advent azt jelenti, hogy Dávidhoz hasonlóan mi is ígéretben élünk! Arra figyelünk, Aki hozzánk érkezik, Aki jön a maga áldásaival, ajándékaival, önmagát, jelenlétét adja! Milyen jó lenne, ha minket is átformálhatna ebben az adventben!

Lássuk meg először is, hogy Isten nem azért mond nemet Dávid tervére, mert nem tetszik neki a felajánlás. A szándék nemes, és meg is fog valósulni, de Dávidnak tudnia kell a terveit módosítani! Félre kell tennie saját elképzelését! Meg kell tanulnia többet elfogadni Urától! „Én akarom a te házat építeni” – mondja neki Isten.

Igen, ilyen az Isten adventje, hozzánk érkezése! Úgy közelít hozzánk, hogy Ő akar és tud is nekünk többet adni! De vajon mi készek vagyunk-e azt elfogadni? Készek vagyunk-e félretolni saját terveinket, hogy inkább az Övéi valósulhassanak meg?

Ugye, a legtöbben úgy vagyunk ezzel, hogy bizony nem szívesen adjuk ki a gyepelőt a kezünkől. Addig érezzük biztonságban magunkat, amíg mi vezetünk. Aki megszokta, hogy mindig ő a sofőr, ő irányítja az autóját, és egyszer be kell ülnie más autójába, az a kínok kínját élheti át. Az anyósülésre került, most nem az ő kezében van a kormánykerék. Nem ő méri fel egy-egy kanyar előtt, hogy milyen sebesség és féktáv a biztonságos. Hiába kapaszkodik, és hiába nyomja lábával görcsösen a pedlót, a fékpedál nem ott van. Más irányít.

Bizonyos emberek mellett akár érthető is lehet ez a félelem. Azonban Isten mellé „beülve az anyósülésre” éppen ezt a görcsös kapaszkodást kellene tanulnunk elengedni. Ülünk csak mellé, és engedjük bizalommal, hogy Ő vezessen, irányítsa életünket. Engedjük, hogy mindig új bizalom-élménnyel gazdagítson. Ajándékait ugyanis csak görcs nélkül tudjuk elfogadni!

Isten tehát többet akar adni Dávidnak. Hogy mennyire többet, akkor értjük meg, ha az eddigiek mellé tesszük a történetből kiemelt harmadik félmondatot is: **„Így a te házad és királyságod örökre megmarad”!**

Hát ez meg mi akar itt lenni? Akármilyen nagy király is volt Dávid, na de hogy királysága „örökre megmarad” – nem túlzás ez kissé? Mi most kb. 3000 évvel élünk őtána, és ugyan hol van Jeruzsálemben Dávid királysága? Ott sajnos jelenleg az arabok és zsidók ölik egymást, veszekednek a szent városon, nem pedig Dávid utódai uralkodnak!

Nos, pont ez az érdekes, hogy minden látszat ellenére Isten ígérete bizony beteljesedett! Dávid trónja igenis örökre megmaradt, de nem úgy, ahogy Dávid valaha is gondolhatta volna! Az ő királyságának ugyanis nem csak emberi folytatása volt dinasztiájában, mely Júdában évszázadokig uralkodott! Tudunk mi arról is, hogy Dávid egyik utódja, aki kb. 1000 évvel őtána világra jött „Dávid városában”, mind a mai napig és a világ végezetéig uralkodik! Jézust nem véletlenül és nem csak a vérségi vonal miatt nevezték „Dávid Fiának”. Ez mint messiási cím azt jelezte: Az Ő királysága már nem emberi, és nem fegyverről meg hatalomról szól, hanem minden ember megmentéséről! Ezért született közénk.

Az elmúlt héten a gyertyafényes, énekes, verses „Adventi estéken” minden alkalmon egy-egy ézsaiási prófécia köré gyűltünk össze. Olyan

próféciaik szólaltak meg, amik Krisztusra mutattak, Benne valósultak meg. Ezt a Dávidnak adott ígéretet is újra megerősítette később Ézsaiás egyik híres próféciaja: **„Egy gyermek születik nekünk, fiú adatik nekünk. Az uralom az ő vállán lesz. Uralma növekedésének és a békének nem lesz vége Dávid trónján és országában.”**

Ez a prófécia és a benne adott ígéret is a miénk! Isten nem csak egykor Dávidnak, hanem ma is és nekünk is valami „örökkévalót” szeretne adni! Valamit, ami több mint emberi, ami „örökre megmarad”.

Lássuk meg és vigyük magunkkal Dávid példájából: Itt nem a tudás és az információ az elsődlegesen fontos, hanem az elfogadás! Ebben tanultunk Dávidtól. Amikor ajándékot kapunk szépen becsomagolva, nem tudjuk, mi lehet benne. A nagysága és csomagolása alapján találgathatunk, számíthatunk értékesebbre vagy kevésbé értékesre... Minden akkor derül ki, ha már elfogadtuk és kibontottuk!

Hogy is sejthette volna Dávid, hogy ki lesz az a Jézus? Hogy sejthette volna, hogyan fog megvalósulni az „örökkévalóra” vonatkozó ígéret?

Dávid mégis bement az Isten sátorlapos házába, ami helyett szebbet szeretett volna neki adni; odaborult Isten elé, elfogadta kijelentését, és ettől kezdve az Ő ígérete valósult meg pontról pontra. – Tegyük mi is így: Fogadjuk el Istentől azt a „többet”, amit Jézusban ajándékoz nekünk, akiről az énekünk szól:

*„Szép tündöklő hajnalcsillag,
Ki kegyelemmel felragyog,
Jessének szép vesszeje,
Dávid királynak magzatja,
Sok királyoknak királya,
Lelkemnek vőlegénye:
Kedves, kegyes, kellemes, ékes és gyönyörűséges,
Gazdagsággal dicsőséges.” (296. ének)*

(Elhangzott: 2009. december 13-án)